

MEMO: Eestimaa Talupidajate Keskliidu esindajate ja liikmete kohtumine VTA-a esindajaga 8.mail 2019.a.

Kohtumisel osalesid:

1. Harles Kaup, VTA loomatervise ja -heaolu osakonnajuhataja
2. Kerli Ats, Eestimaa Talupidajate Keskliit tegevjuht
3. Andra Savtšuk, Eestimaa Talupidajate Keskliit juhiabi-assistent
4. Marika Hunt, Pärnumaa Talupidajate Liidu esindaja
5. Ann Tõnuri, Lehtse Talunike Selts esindaja
6. Ants Aaman, Maakarja Kasvatajate Seltsi esindaja
7. Einar Jakobi, Viru Lihahistu tegevjuht

Linnukasvatavate küsimused

Probleem: Veterinaararstide tööajad on E-R (8-16:00), kuid väikefarmides käivad pereliikmed ka päevatööl, mis tähendab, et lindude tapmine peaks toimuma õhtuti. Kuid on kohustuslik, et veterinaartöötaja viibiks tapmise juures. Kuidas lahendada probleem?

Lisaks on probleem Pärnumaal veterinaarametnike kohale tulemisega. Väidetavalt peab olema tapmiseks miinimum 5 looma, et nad kohale tuleksid, kuid kliendid soovivad värsket liha ja korraga ühte looma.

Vastus: Linnupidaja (väikeses koguses lihakäitleja) kooskõlastab VTA kohaliku keskusega kavandavate tapmisteaegade ja mahud jooksva aastal. VTA arvestab antud plaanide alusel oma ressursi. Antud tegevusega tagatakse lihakontroll järelevalveametnike poolt kõigile soovijatele. VTA esindaja lubas suhelda Pärnu ametnikega, kuna veterinaarametnikel on kohustuslik minna kohale ka vaid ühe looma tapmisel, kui tapmisest on vastavalt määrusele teavitatud ette 72 tundi.

Probleem: Väiketootjatel on raske oma klientide soove rahuldada, kuna tuleb täita palju pabereid ka vaid ühe linna tapmisel.

Ettepanek teha määruses muudatus, kus vastavad nõuded kehtivad 300-10 000 kodulinna pidamisel ning kuni 300 kodulinna pidajal ei ole nii ranged nõuded, et ühe linna tapmisel peaks kaasnema selline bürokraatia. Kuid ainult juhul, mil liha läheb otse lõpptarbijale. See vähendaks ka riski, kus tootjad panevad väiksemate koguste juures kirja, et liha läheb omatarbeks, et vältida pikka protsessi.

Probleem: Väiketootjatel, kellel on väike kari (nt 50+ looma), on **kohustuslik** teha vaktsiine oma loomadele. Vaktsiine saab tellida vaid koguses, mis on mõeldud 6000 loomale. See

tähendab, et 5550 doosi jääb kasutamata. Viimastel aastatel on keskkonnast, peamiselt veest, tuvastatud järjest enam ravimite toimeainete jääke, mis mõjutavad negatiivselt keskkonda.

Tarvis leida lahendus, kus tootjatel oleks võimalik tellida ka väiksemates kogustes vajalikke ravimeid.

Vastus: Kahjuks täna Eesti ravimite turul puuduvad väiksema dooside arvuga viaalid. Samas Newcastle haiguse tõrje eeskiri kohustab loomapidajal vaktsineerida kõik oma karjad, kus on üle 50 linnu. Sel teemal peab suhtlema otse ravimite maaletoojatega.

Ravimiamet, maaletoojad, Maaeluministerium, Keskkonnaministerium

Miks võtavad mõned laboritesse saadetud proovid kauem aega?

Küsimus on tekkinud eelkõige salmonella spp vastustega. Nimelt negatiivse tulemuse korral edastab laboratoorium vastuse kiiremini. Positiivse tulemuse korral lastakse bakteril söötmel kasvada ja lisaeg kulub serotüüpiseerimiseks, et määrata tekitaja serotüüp.

Probleem: Veterinaararstide puudus väiketootjatel.

Vastus: Ja, probleem on olemas. Samas on siin koht, kus väiketootjad võiksid koonduda ja ühiselt teha pakkumisi kutsetegevusloaga veterinaaridele. Kui tekib juba arvestatav klientuur on kindlasti ka huvilisi oma teenust pakkumas. Selge on see, et ilma lepinguta ei saa kohustada ühtegi loomaarsti ravimenetlusi tegema.

Probleem: Veterinaararstid müüvad on litsentsi tootjatele, et tootjad saaksid ise tellida antibiootikume, mille tulemusena kasvab antibiootikumide resistentsus.

Vastus; Jah see on probleem, mille VTA on võtnud üheks prioriteediks järelevalves. Loomade haigusi diagnoosib ja määrab ravi üksnes kutsetegevusluba omav veterinaararst.

01.01.2020 muutub juhtimissüsteem VTA-s – tuleb regioonipõhine süsteem (põhi, lõuna, ida, lääs), maakondlikud keskused jäävad samaks ning loomapidaja vaatevinklist midagi ei muutu. Regiooni maakondade loomaterviseametnike tööd hakkavad koordineerima regiooni loomatervise juhtivspetsialistid.

Probleem: Kuidas surmata vigastatud loom, kes ei saa ise liikuda?

Lamavat looma ei tohi transportida. Kui looma ei ole võimalik ravida, tuleb ta eutaneerida. Õigusruum lubaks loomale, kes pole võimeline liikuma omal jalal, teostada hädatapp kohapeal ja suunata loom seejärel veterinaararsti deklaratsiooniga tapamajja. Siin tuleb arvestada asjaoluga, et looma pole ravitud ja enne traumat oli ta kliiniliselt terve. Kahjuks aga Eesti tapamajad pole täna huvitatud hädatapu loomi vastu võtma. Arutelu koht....

Probleem: Tapamajad on eraomandis ning ei taha võtta riski haiguspuhangute ajal. Tekitab farmides lootusetu olukorra. Tarvis oleks ühistute tapamajasid, kes võtaksid eelisjärjekorras Eesti tootjate loomi vastu.